

Arrest

nr. 321 992 van 19 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN ASSCHE
Koning Albertlaan 128
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en die wettelijk is vertegenwoordigd door haar ouders X en X, op 24 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in maart 2014.

Op 24 juni 2024 dient verzoekster als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Op 27 augustus 2024 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 11 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Dusheti. In het kader van je verzoek om internationale bescherming haal je volgende feiten aan.

Je verliet Georgië samen met je ouders G.P. (CG: [...]) en K.C. (CG: [...]) op 09/07/2022. Je ouders dienden in België op 27/07/2022 een verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. In het verzoek om internationale bescherming van je ouders besliste het CGVS tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming op 27/10/2023. Je ouders gingen in beroep op 27/11/2023. De RvV verwierp het beroep van je ouders in de beschikkingen van 27/03/2024 (RvV 305 323 en 304 528).

Op 28/06/2024 dienden je ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in in jouw hoofde.

In het kader van jouw verzoek verklaar je dat je in Georgië problemen had op school. Omdat je getuige van jehova bent deed je niet mee aan bepaalde feesten. Dan werd je uitgelachen door de andere kinderen en geslagen door de leerkrachten.

Ter staving van je verzoek leg je je paspoort, geboorteakte, mailverkeer inzake je vraag tot een psycholoog en een brief van je huisarts neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je moeder en je advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 27/10/2023, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Je verwijst immers naar de problemen die je had op school (NPO, p.4-6). Je huisarts heeft je doorverwezen naar psychologische ondersteuning omdat je tekenen van PTSD vertoont na je problemen op school in Georgië en er is een vraag naar een psycholoog (doc.3, 4). Je ouders verwezen hier al naar in hun verzoeken en de RvV sprak zich erover uit in zijn arrest, oa door te stellen dat "...alleszins niet aannemelijk maken dat zij voor wat betreft deze problemen geen of onvoldoende beroep konden doen -of bij een eventuele herhaling/verderzetting van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of bescherming voorzien in Georgië." Ook kan niet worden ingezien waarom je niet in Georgië zou kunnen rekenen op psychologische hulp indien daar een nood toe zou bestaan. Overigens gaat het 'slechts' om een doorverwijzing en is er geenszins sprake van een diagnose in de door jou neergelegde documenten.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De documenten die je voorlegt vermogen deze conclusie niet wijzigen. Je paspoort en geboorteakte staven je identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet betwist wordt door het CGVS. De brief van je huisarts en het mailverkeer werd reeds besproken in deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 57/6, §3, eerste lid 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift.

3. Juridisch kader

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, DOC 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (*Parl. St. Kamer, 2016-2017*, DOC 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Deze ‘eigen feiten’ in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk ‘nieuwe elementen of feiten’ te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (*“Practical Guide on Subsequent Applications”* van december 2021 van EASO, p. 44).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in haar hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

4.2. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

Op 27 juli 2022 dienen de ouders van verzoekster een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekster als vergezellende minderjarige werd ingediend. Volgens hun verklaringen vrezen zij bij terugkeer naar Georgië vervolgd te worden omwille van hun geloofsovertuiging als getuigen van Jehova. Op 27 oktober 2023 neemt de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De ouders van verzoekster dienen tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad dat op 27 maart 2024 bij arrest nr. 303 893 wordt verworpen. De beslissing in het kader van deze verzoeken is bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Op 24 juni 2024 dient verzoekster als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekster verklaart in Georgië problemen te hebben gekend op school. Omdat ze getuige van Jehova is, deed ze niet mee aan bepaalde feesten, werd ze uitgelachen door andere kinderen en geslagen door de leerkrachten. Op 11 oktober 2024 verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet ontvankelijk en motiveert op goede gronden dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6° juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet:

“In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 27/10/2023, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Je verwijst immers naar de problemen die je had op school (NPO, p.4-6). Je huisarts heeft je doorverwezen naar psychologische ondersteuning omdat je tekenen van PTSD vertoont na je problemen op school in Georgië en er is een vraag naar een psycholoog (doc.3, 4). Je ouders verwezen hier al naar in hun verzoeken en de RvV sprak zich erover uit in zijn arrest, oa door te stellen dat “...alleszins niet aannemelijk maken dat zij voor wat betreft deze problemen geen of onvoldoende beroep konden doen -of bij een eventuele herhaling/verderzetting van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of bescherming voorzien in Georgië.” Ook kan niet worden ingezien waarom je niet in Georgië zou kunnen rekenen op psychologische hulp indien daar een nood toe zou bestaan. Overigens gaat het ‘slechts’ om een doorverwijzing en is er geenszins sprake van een diagnose in de door jou neergelegde documenten. Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De documenten die je voorlegt vermogen deze conclusie niet wijzigen. Je paspoort en geboorteakte staven je identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet betwist wordt door het CGVS. De brief van je huisarts en het mailverkeer werd reeds besproken in deze beslissing.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent alsook draagkrachtig.

4.4. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar verzoek om internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijft.

4.5. Waar verzoekster in het verzoekschrift opwerpt dat haar persoonlijke problemen op school in Georgië omwille van haar geloofsovertuiging niet in rekening werden genomen door de commissaris-generaal, gaat verzoekster voorbij aan hetgeen in het kader van de verzoeken om internationale bescherming van haar ouders reeds werd beoordeeld. In het arrest nr. 303 893 van 27 maart 2024 werd immers het volgende gesteld:

“3.3.8.7. Wat betreft de problemen die verzoekers’ dochter in Georgië ondervond en de vrees die zij voor haar koesteren, overweegt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen op goede gronden nog het volgende:

“Tot slot verklaarde u dat uw dochter gepest werd op school en dat u schrik hebt dat zij zich hierdoor niet zal kunnen ontwikkelen op een normaal psychologisch niveau (CGVS, p. 18). Uit uw verklaringen blijkt echter dat deze pesterijen onvoldoende zwaarwichtig zijn om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. U verklaarde dat zij verbaal werd beledigd omdat zij niet deelnam aan feestdagen of verjaardagen (CGVS, p. 19). U verklaarde dat uw echtgenote dit heeft aangeklaagd bij de school, maar dat zij geen stappen hebben

ondernomen (CGVS, p. 19). Deze pesterijen zijn betreurenswaardig, maar kunnen naar aard, intensiteit en draagwijdte niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien verklaarde u dat u nooit hebt overwogen om uw dochter naar een andere school te sturen, omdat u dan ook moest verhuizen. U verklaarde dat er in Dusheti 2 scholen waren, maar dat ze in een andere school hetzelfde probleem zou hebben (CGVS, p. 19). Het feit dat u echter geen verdere stappen hebt ondernomen om deze problemen aan te pakken, ondermijnt de ernst ervan."

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt."

4.6. Waar verzoekster in het verzoekschrift opwerpt dat zij aangaande haar psychologische behandeling in België nog bijkomende stukken wenste neer te leggen en hekelt dat de commissaris-generaal niet heeft gewacht op deze bijkomende stukken, merkt de Raad vooreerst op dat verzoekster tot op heden geen bijkomende stukken inzake haar psychologische behandeling in België heeft neergelegd. Verder sluit de Raad zich aan bij de pertinente bevindingen in de bestreden beslissing dat verzoekster het niet aannemelijk maakt dat zij voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling/verderzetting van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen - op de hulp en/of bescherming voorzien in Georgië. Ook wordt niet aannemelijk gemaakt waarom verzoekster in Georgië niet zou kunnen rekenen op psychologische hulp indien daar een nood toe zou bestaan.

4.7. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoekster geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

4.8. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

4.9. Waar verzoekster aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

4.11. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een kennelijke appreciatiefout noch een schending van de materiële motiveringsplicht kan worden aangenomen.

4.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

V. HOEFNAGELS